

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/5/2019
Identifikačné číslo spisu:	9019200027
Dátum vydania rozhodnutia:	01.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9019200027.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného U. O. pre pokračovací zločin vydierania podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 1. júla 2019 v Bratislave sťažnosť odsúdeného U. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. mája 2019, sp. zn. 3 Ntc 9/2019, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného U. O. zamietla.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 9. mája 2019, sp. zn. 3 Ntc 9/2019, podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného U. O. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený O. ihneď na verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú ale ani dodatočne nijako neodôvodnil.

Sťažnosť i kompletný spisový materiál boli Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené 24. júna 2019. Následne najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto nie je dôvodná.

Najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, že krajský súd rozsudkom z 21. novembra 2017, sp. zn. 3 Ntc 12/2017, rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozsudok Okresného súdu Plzeň - mesto zo 7. augusta 2017, sp. zn. 33 T 70/2017, v časti, v ktorej bol odsúdený U. O. na tam uvedenom skutkovom základe uznaný vinným z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky a bol podľa § 175 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd tiež podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. rozhodol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v

ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (sp. zn. 3 Ntc 12/2017, č. l. 40).

Dňa 28. marca 2018 bol odsúdený odovzdaný na územie Slovenskej republiky (sp. zn. 3 Ntc 12/2017, č. l. 53, 56). Uznesením z 5. apríla 2018 mu krajský súd do výkonu trestu započítal obdobie strávené vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, t. j. obdobie od 27. apríla 2017 do 28. marca 2018 (sp. zn. 3 Ntc 12/2017, č. l. 59); dňa 24. apríla 2018 bol odsúdený O. dodaný do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou a 2. apríla 2019 bol dodaný do ÚVTOS Košice - Šaca (sp. zn. 3 Ntc 12/2017, č. l. 61, 77).

Dňa 4. januára 2019 si odsúdený O. podal žiadosť o podmiennečné prepustenie, ktorú 17. januára 2019 zobral v celom rozsahu späť (sp. zn. 3 Ntc 1/2019, č. l. 1, 14). Dňa 3. apríla 2019 si odsúdený O. opätovne podal žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu (č. l. 1), o ktorej krajský súd rozhodol na verejnom zasadnutí napadnutým uznesením z 9. mája 2019 (č. l. 21, 23).

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K formálnej podmienke sťažnostný súd konštatuje, že tak v zmysle českej, ako aj v zmysle slovenskej právnej úpravy bolo konanie odsúdeného O. právne kvalifikované ako zločin podľa § 11 ods. 1 Tr. zák., z ktorého dôvodu bolo potrebné, aby odsúdený v zmysle § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. vykonal minimálne dve tretiny trestu; k tomu došlo 27. decembra 2018.

K materiálnej podmienke sťažnostný súd uvádza, že u viacnásobných recidivistov, obzvlášť u tých, ktorí sa opakovane dopúšťajú závažnej alebo druhovo identickej trestnej činnosti dáva ich osobnostné narušenie len veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti mohli páchaníu trestnej činnosti vyhnúť. Z tohto dôvodu bude splnenie podmienky týkajúcej sa budúceho vedenia riadneho života u takýchto osôb skôr výnimočné ako bežné. To bol aj prípad odsúdeného O., ktorý bol dosiaľ šesťkrát súdne trestaný (z toho štyrikrát vo výkone trestu odňatia slobody), a ktorý sa okrem majetkových deliktov opakovane dopúšťa trestných činov, ktorými iným osobám hrozí smrťou alebo ťažkou ujmu na zdraví. Konkrétne (okrem trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 9. júna 2009, sp. zn. 2 T 99/09, ktorým bol odsúdený uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, ods. 2 písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb.) bol odsúdený O. uznaný vinným aj za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. a naposledy - v tomto prípade aj za zločin vydierania podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky (č. l. 24).

Negatívne mu záveru o náprave páchatelia nasvedčuje aj hodnotiaca správa ÚVTOS Košice - Šaca z 28. apríla 2019, kde sa síce na jednej strane konštatuje, že odsúdený O. v kolektíve konflikty nevyvolával, zúčastnil sa tiež ergoterapeutickej skupiny (práce v záhrade) a svoje pracovné povinnosti si v zásade plnil, avšak na strane druhej, jeho správanie (hlavne ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou) nebolo vždy na požadovanej úrovni. K personálu sa opakovane správal nátlakovo, špekulatívne, účelovo až teatrálné, a to všetko so snahou o manipuláciu. Nie vždy rešpektoval pokyny príslušníkov ZVJS, vulgárne sa vyjadroval na adresu pedagóga, aj k referentovi režimu sa správal drzo a arogantne, s psychologickou

viedol rozhovor spôsobom, ktorý hraničil so sexuálnym obťažovaním, psychológovi sa zas vyhrážal podaním trestného oznámenia. Z týchto dôvodov bol odsúdený 18. februára 2019 disciplinárne potrestaný (disciplinárne odmenený nebol), a to umiestnením do uzavretého oddielu po dobu 10 dní. Okrem toho, k svojej trestnej činnosti je odsúdený nekritický, do kultúrno-osvetovej činnosti sa nezapájal, vykonával len jednoduchšie práce (ako polievanie kvetov), voľný čas trávil pasívne, bol len v nepravidelnom kontakte s rodinou, nárokové návštevy si neuplatnil, možnosť telefonovania s blízkymi nevyužíval, nárokový balík mu nebol doručený (č. l. 18).

Za týchto okolností je zrejmé, že odsúdený O. svojím správaním nepreukázal polepšenie, pričom s ohľadom na jeho trestnú minulosť, celkové rodinné a sociálne prostredie sa od neho ani nedá očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život. Nakoľko aj najvyšší súd je toho názoru, že u odsúdeného O. existuje významné riziko recidívy, jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.